

OSNOVNI SUD U PRIZRENU

P 186/13

14. april 2014. godine

Objavljene presude nisu obavezno i konačne i one mogu biti predmet žalbi, u skladu sa važećim zakonom.

U IME NARODA

OSNOVNI SUD U PRIZRENU sa sudskim većem koje čine: EULEX sudija Mariola Pasnik, kao predsedavajući sudija, EULEX sudija Franciska Fiser i sudija Teuta Krusha, kao članovi sudskog veća, i Christine Sengl kao sudski zapisničar, u krivičnom predmetu protiv:

1. okrivljeni S.N.,
2. okrivljeni M.K.
3. okrivljeni T.K.
4. okrivljeni S.K.,
5. okrivljeni A.B.,
6. okrivljeni N.K..

koji se terete po optužnici PP.br. 190/09 od 3. decembra 2009. godine, a kojom se okrivljeni S.N., M.K., T.K., S.K. i A.B. terete za krivično delo iznude, u skladu sa članom 267 (2) koji se čita sa (1) krivičnog zakonika Kosova (u daljem tekstu "KZK"), okrivljeni N.K. se terete za krivično delo ugovaranja nesrazmerne imovinske dobiti, u skladu sa članom 270 KZK-a,

nakon održavanja glavnih pretresa, na ročištima zatvorenim za javnost, 27. novembra 2013. godine i 6. decembra 2013. godine i glavnih pretresa, na ročištima otvorenim za javnost, 20, 26. novembra 2013. godine, 9. decembra 2013. godine, 16, 20, 22, 27. januara 2014. godine, 14, 19. februara 2014. godine, 14. marta 2014. godine, 11. aprila 2014. godine, u prisustvu sledećih okrivljenih: okrivljeni S.N., njegov branilac O.Z., okrivljeni M.K., njegov branilac K.K., okrivljeni T.K., njegov branilac P.P., okrivljeni S.K., njegov branilac H.C., okrivljeni A.B., njegov branilac B.S., okrivljeni N.K. njegov

branilac E.R. i osnovni tužilac u Prizrenu, Mehdi Sefa, nakon većanja i glasanja održanog 11. aprila 2014. godine,

u skladu sa članom 392 zakona o krivičnom postupku Kosova (u daljem tekstu: ZKPK) 14. aprila 2014. godine, na ročištu otvorenom za javnost i u prisustvu strana u postupku, sud donosi i objavljuje sledeću:

PRESUDU

I.

Okrivljeni **S.N., M.K., T.K., i S.K.** sa ličnim podacima koji su gore navedeni, shodno članu 390 stav 3 ZKPK-a,

OSLOBOĐENI SU OPTUŽBI ZA KOJE SE TERETE U OPTUŽNICI

Počev od 23.11.2007. godine, i nakon tog datuma, optuženi su delovali kao članovi konzorcijuma, u cilju protivpravnog zadobijanja koristi za sebe ili za treću stranu, koristili su silu i počinili ozbiljne pretnje protiv oštećenog S.M., tako da su ga primorali da postupi na način koji šteti njegovoj imovini. Zadobili su ogromno imovinsko bogatstvo koristeći tešku finansijsku situaciju oštećenog, tako mu je 23.11.2007. godine okrivljeni S.N., na zahtev oštećenog, dao iznos od 23.000 € sa mesečnom kamatom od 11% ili 2.500 € mesečno, i od tada je oštećeni platio kamatu za 3-4 meseca. Osim toga, S. obaveštava oštećenog da bi, zbog obaveza koje je imao prema okrivljenom M.Kj, oštećeni trebalo da od sada plaća kamatu okrivljenom M.Kj. Oštećeni je nastavio još dva meseca da isplaćuje kamatu M.Kj.

Pošto je M. služio kaznu (u zatvoru), kamata je plaćana okrivljenom T.K., bratu M., još četiri meseca, tako da je 24.07.2008. godine, on dao T.Kj. iznos od 13.000 € dug, na ime kapitalnog duga, a preostala je isplata kamate u iznosu od 10.000 evra. Takođe, 31.12.2008. godine, oštećeni mu je dao 1.000 €. Pošto nije bio u mogućnosti da isplati ostatak kamate, sklopio je sporazum sa T.Kj. da odloži dug do 01.05.2009. godine, ali je na ovaj datum oštećeni imao obavezu da plati 15.000 € samo na ime kamate. U međuvremenu se, na zahtev oštećenog, okrivljeni S.K. umešao kako bi odložio rok za isplatu duga i kamate, ali je S.K. tražio 3.000 € od oštećenog, kao nagradu za posredovanje između njega i optuženog T.Kj. Prema tome, oštećeni je bio u obavezi da plati S.K. 3.000 € na dan 01.09.2009. godine. Oštećeni nije imao mogućnosti da namiri takve obaveze prema S.K. Tada S. uzima njegovo vozilo, Golf 4, sive boje sa brojem

tablica XXX-KS-XXX, i iz tog razloga dug, zajedno sa kamatom, dostiže iznos od 52.000 €.

Time bi oni počinili krivično delo iznude, za koje se tereti u skladu sa članom 267 (2) u vezi sa (1) KZK-a.

Shodno članu 390 stav 3 ZKPK-a, ovaj sud je ustanovio da nije dokazano da su okrivljeni S.N., M.K, T.K i S.K. počinili krivično delo za koje se terete

II.

Okrivljeni **A.B.**, sa ličnim podacima kako je gore navedeno, shodno članu 390 stav 3 ZKPK-a,

OSLOBOĐEN JE OPTUŽBE ZA KOJU SE TERETI U OPTUŽNICI

Počev od 01.12.2007. godine i nakon tog datuma, optuženi je postupao kao član konzorcijuma, u cilju protivpravnog zadobijanja koristi za sebe ili za treću stranu, koristio je silu i počinio ozbiljne pretnje protiv oštećenog Sh.M iz Prizrena, primorao je istog da postupi na način koji je štetio njegovoj imovini. Zadobili su ogromno imovinsko bogatstvo koristeći tešku finansijsku situaciju oštećenog, tako da mu je 01.12.2007. godine, na zahtev oštećenog, okrivljeni V.K dao novac oštećenom u vidu zelenaške pozajmice, u iznosu od 10.000 € uz mesečnu kamatu od 10%. Oštećeni je bio obavezi da isplati iznos od 1.000 € za dva meseca, ali je 01.02.2008. godine okrivljeni po drugi put dao novac pod kamatu oštećenom u iznosu od 15.000 €, uz mesečnu kamatu od 10%. Oštećeni je plaćao mesečnu kamatu do maja 2008. godine u iznosu od 2.500 €, što znači da je ukupan iznos plaćen kao kamata bio 7.500 €. Okrivljeni V.K je, kao posrednik između A.B i oštećenog dao oštećenom iznos od 25.000 € kao zelenašku pozajmicu u maju 2008. godine sa mesečnom kamatom od 10% ili kamatom od 2.500 € mesečno. Oštećeni je uspeo da plaća samo kamatu do 31.09.2007. godine, i nije bio u stanju da isplati kapitalni dug koji je bio u porastu. Okrivljeni A. obavezuje oštećenog da proda plac u površini od 6 ari koji se nalazi u blizini hotela "Menes" u ceni od 87.500 €, od čega bi 70.000 € bilo obračunato na ime zelenaškog duga, a preostali deo od 17.500 € je dao svojoj majki.

Zbog čega bi počinio krivično delo iznuđivanja iz člana 267 (2) koji se čita u vezi sa (1) KZK-a.

Shodno članu 390 stav 3 ZKPK-a, ovaj sud zaključuje da nije dokazano da je okrivljeni A.B. počinio krivično delo za koje se tereti.

III.

Okrivljeni **N.K.**, sa ličnim podacima kako je gore navedeno, shodno članu 390 stav 1 ZKPK-a,

OSLOBOĐEN JE OPTUŽBE ZA KOJU SE TERETI U OPTUŽNICI

Da je 01.11.2007. godine okrivljeni N.K iz XXX u nameri da dobije neproporcionalnu dobit od imovine za sebe ili za treće lice, iskoristivši tešku finansijsku situaciju oštećenog Sh.M iz Prizrena, dao mu je novac u iznosu od 50.000 € uz mesečnu kamatu od 11% ili 5.500 € mesečno. Oštećeni je plaćao kamatu do 01.09.2008. godine. Pošto oštećeni nije bio u stanju da nastavi sa plaćanjem kamate, okrivljeni N. odlazi u njegovu prodavnicu tekstila i uzima robu na ime duga u iznosu od 12-13 hiljada evra; on takođe pravi sporazum sa oštećenim da će oštećeni vratiti kapitalni dug zajedno sa kamatom 31.08.2009. godine.

Zbog čega bi počinio krivično delo ugovaranje nesrazmerne imovinske dobiti iz člana 270 KZK-a.

Shodno članu 390 stav 1 ZKPK-a, ovaj sud zaključuje da delo za koje se okrivljeni N.K tereti ne predstavlja krivično delo.

TROŠKOVI KRIVIČNOG POSTUPKA

Shodno članu 103 ZKPK-a, ovi troškovi krivičnog postupka, prema članu 99 stav 2 tačke od 1 do 5 ZKPK-a, neophodni troškovi svih okrivljenih, uključujući naknadu i neophodne troškove branilaca, plaćaju se iz budžetskih sredstava.

OBRAZLOŽENJE

I. Proceduralni istorijat.

Okružni javni tužilac je 2. oktobra 2009. godine doneo rešenje za pokretanje istrage protiv S.N, M.K, T.K, S.K, V.K, A.B i N.K.

Javni tužilac je 3. decembra 2009. godine u Okružnom sudu u Prizrenu podigao optužnicu (PP br. 190/09 od 03.12.2009. godine).

Dana 6. januara 2010. godine, sudija za potvrđivanje Okružnog suda u Prizrenu potvrdio je optužnicu protiv svih okrivljenih.

Dana 15. aprila 2011. godine, predsednik Skupštine sudija EULEX-a dodelio je predmet sudijama EULEX-a Okružnog suda u Prizrenu.

Okružni sud u Prizrenu je 10. novembra 2011. godine doneo presudu P. br. 11/10. Veće je utvrdilo da okrivljeni S.N, M.K, T.K, S.K, V.K i A.B nisu krivi za krivično delo iznuđivanje, dok je okrivljeni N.K nije kriv za krivično delo ugovaranje nesrazmerne imovinske dobiti.

Dana 4. decembra 2014. godine, Vrhovni sud Kosova, postupajući po žalbi javnog tužioca protiv presude Okružnog suda u Prizrenu, P. br. 11/2010 od 10. novembra 2011. godine, doneo je rešenje kojim se odobrava žalba javnog tužioca. Ovim rešenjem je presuda Okružnog suda poništena i predmet je vraćen na ponovno suđenje.

Dana 20. novembra 2013. godine, glavni pretres je počeo i nastavljen je 26, 27. novembra 2013. godine, 6. i 9. decembra 2013. godine, 16, 20, 22, 27. januara 2014. godine, 14, 19. februara 2014. godine, 14. marta 2014. godine, 11. aprila 2014. godine. Strane u postupku nisu imale primedbe na sastav sudskog veća.

Dana 20. novembra 2013. godine, sud je izdao nalog za hapšenje protiv V.K zato što se nije pojavljivao na ročištima.

Sudsko veće Osnovnog suda u Prizrenu je, 20. novembra 2013. godine, nakon što je saslušalo strane u postupku i braniocima, na početku glavnog pretresa 20. novembra 2013. godine, u skladu s članom 34 ZKPK-a, izdalo rešenje kojim se prekinuo krivični postupak protiv okrivljenog V.K.

II. Nadležnost suda

Prema članu 23 tačka 1 i) ZKPK-a, Okružni sudovi treba da održavaju ročišta za krivične predmete koji uključuju optužbe za koje zakon dozvoljava izricanje kazne od najmanje pet godina. Okrivljeni S.N, M.K, T.K, S.K i A.B su okrivljeni za krivično delo iznuđivanja iz člana 267. stav 2. u vezi sa (1) KZK-a, kojim se predviđa kazna zatvora od jedne do deset godina, dok se okrivljeni N.K teretio za krivično delo krivično ugovaranje nesrazmerne imovinske dobiti iz člana 270 KZK-a.

Dakle, Okružni sud je nadležni organ za suđenje u ovom krivičnom postupku.

Dana 15. aprila 2011. godine, predsednica Skupštine EULEX sudija je svojom odlukom, u skladu sa članom 3.6 zakona o nadležnosti, izboru predmeta i raspodeli predmeta sudija i tužilaca EULEX-a (“Zakon o nadležnosti”) dodelila ovaj predmet sudijama EULEX-a u Okružnom sudu u Prizrenu.

III. Primena zakona nakon održavanja ponovnog suđenja

Novi zakon o krivičnom postupku (ZKP) stupio je na snagu 01.01.2013. godine. Član 544 ZKP-a propisuje da: “ Nakon stupanja na snagu ovog zakonika, ako je u slučaju žalbe ili vanrednih pravnih lekova presuda poništena, glavni pretres se vodi *mutatis mutandis* u skladu sa zakonom koji je bio na snazi pre stupanja novog zakonika”.

Zbog toga je veće Osnovnog suda u Prizrenu primenilo stari ZKPK u ovom krivičnom postupku.

IV. Izvedeni dokazi.

1. Svedoci

1. Sh.L.M. (oštećena strana)
2. B. A. M.,
3. F. B. B.,
4. A. H. B.,
5. Sh. N. S.,
6. S. M. J.,
7. V. K. M.

2. Pismeni dokazi

Sud je priznao ka dokaze sledeće izjave koje se smatraju za pročitane tokom glavnog pretresa:

1. Svedočenje koje je dato od strane Sh. L. M. 04. avgusta 2009. godine, 14. oktobra 2009. godine, 3. novembra 2009. godine i na prvom ročištu 13. i 14. septembra 2011. godine.
2. Svedočenje koje je dato od strane B. A. M. 21. oktobra 2009. godine i na prvom ročištu 14. septembra 2011. godine.
3. Svedočenje koje je dato od strane F. B. B. 2. novembra 2009. godine, i na prvom ročištu 14. septembra 2011. godine.
4. Svedočenje koje je dato od strane A. H. B. 24. avgusta 2009. godine, 22. oktobra 2009. godine i na prvom ročištu 14. septembra 2011. godine.
5. Svedočenje koje je dato od strane Sh. N. S. 2. novembra 2009. godine i na prvom ročištu 14. septembra 2011. godine.
6. Svedočenje koje je dato od strane S. M. J. 3. novembra 2009. godine i na prvom ročištu 14. septembra 2011. godine.
7. Svedočenje koje je dato od strane V. K. M. 2. novembra 2009. godine.
8. Svedočenje koje je dato od strane Ar.B 21. oktobra 2009. godine i na prvom ročištu 14. septembra 2011. godine.

3. Spisak dokumenata koji se smatraju pročitanim ili se smatraju pročitanim tokom glavnih ročišta

E1. Presuda P. 133/2008.

E2. Optužnica OJT od 27. jula 2009. godine, protiv Sh.M i Al.B i Sh.M koji su u tom predmetu optuženi 26. juna 2009. godine u Prizrenu.

E3. Odgovor Kancelarije disciplinskog tužioca, referentni broj ZPD/09/KB/0879, od 9. septembra 2009. godine, upućen Sh.M. Žalba je odbijena.

E4. Izjašnjenje Ar.B koji se izjavnio prilikom potpisivanja ugovora o prodaji poslovnog prostora koji se nalzi na adresi Lamella A5, poslovna jedinica 9 Ortakol 3 u površini od 30 kvadratnih metara, Ar.B je prodao licu pod imenom Sh.M iz Prizrena gore pomenutu jedinicu po ceni od 2.500 evra. Dana 25. oktobra 2008. godine, on je dobio iznos koji je obostrano dogovoren.

E5. Izjašnjenje Sh.M o sadržaju koji je uporediv sa drugim izjašnjenjem i on je istog sadržaja, osim činjenice da je Sh.M bio taj koji je druga strana koja je potpisala dokument.

E6. Druga izjava Sh.M, u kojoj je izjavio da je on prodao Sh.H nepokretnu imovinu u površini od 4 ari, a koja se nalazi na katastarskoj parceli br. 5147 u mestu Kamenica. Prodao je pomenutu imovinu po prodajnoj ceni od 90.000 evra.

E7. Ugovor o prodaji nepokretne imovine između Sh.H i Sh.M u vezi sa katastarskom parcelom br. 5328/4 koja se nalazi u Kamenici, u površini od 200 kvadratnih metara (E7); otkupna cena je bila 90.000 evra.

E8. Još jedna izjava koju je dao Sh.H 4. oktobra 2007. godine, u kojoj je Sh.H izjavio da je prodao Sh.M kuću koja se nalazi u Kamenici u Prizrenu. Bila je to katastarska parcela br. 5328 i prodajna cena je bila 90.000 evra.

E9. Drugi dokument kao dokaz je dokument iz Ministarstva javnih službi, Kosovske katastarske agencije, od 11. decembra 2008. godine, sa sledećim rešenjem: odobrava se zahtev A.B iz Suve Reke. A.B je tražio prenos vlasništva sa prethodnog vlasnika Sh.H iz Prizrena na novog vlasnika A.B, katastarske parcele br. 5251/4 u površini od 0,06,02 ha u opštini Prizren.

E10. Kopija pisanog sporazuma napravljenog 1. novembra 2007. godine između S.N i Sh.M.

E11, E12, E13 Fature od 22. avgusta 2008. i 11. septembra 2008. godine i 5. decembra 2008. godine (E11, 12, 13).

C1. Zvanični memorandum Regionalne uprave Prizrena.

C2. Informacije o različitim predmetima podnesenim protiv okrivljenih.

C3. INDPP1818 / 09 Opštinsko javno tužilaštvo u Prizrenu - protiv Sh.M

C4. Broj kopije PP336/09 Opštinsko javno tužilaštvo u Prizrenu - Optužnica protiv N.K

C5. PP1731/08 optužni predlog protiv S.N za pretnju.

C6. Optužni predlog od 7. maja 2009. godine, protiv S.N zbog uklanjanja kabla priključenog na električni brojilo.

- C7. PP2716/2010, optužnica protiv, između ostalih, T.K, za teške telesne povrede.
- C8. PP1942/05 protiv N.K, iznuđivanje,
- C9. PP115/05 protiv T.K, takođe optužnica, teška telesna povreda
- C10. Presuda, Okružni sud u Prizrenu 133/2008, između ostalog, M.K i T.K, ubistvo.
- C11. Informacije Opštinskog tužilaštva u Prizrenu koje pominju predmete koji su podneseni protiv naših okrivljenih u različitim predmetima i koji sud obaveštavaju šta se dogodilo s tim predmetima. Postoji nekoliko predmeta u postupku.
- C12. Sažetak optužnice protiv T.K 2540/2003, saučesništvo u lakoj telesnoj povredi.
- C13. Informacije koje se odnose na Sh.M iz Opštinskog tužilaštva u Prizrenu o slučajevima o kojima je izvestio tužilaštvo.
- C14. Optužnica 1324/2003, o falsifikaciji dokumenata protiv T.K.
- C15. Optužnica 2543/2003 protiv T.K, proizvodnja oružja za počinjenje krivičnih dela.
- C16. Optužni predlog protiv Sh.M, koji se odnosi na električnu energiju i krađu električne energije br. PP1864 / 2004.
Tokom ročišta od 26. novembra 2013. godine sud je kao dokaze prihvatio:
- D1. Otpusnu listu Sh.M, prot. br. 164 od 06.08.2013. godine, referentni broj 5572.
- D2. Otpusnu listu Sh.M, prot. br. 182 od 25.08.2013. godine, referentni broj 5957.
- D3. Snimak grudnog koša (*thoracic computed tomographi*) Sh.M, od 5. avgusta 2013. godine koju je potpisao radiolog Dr.Sy.K.
- D4. Pismo od Sh.M, od 07.11.2013. godine, primljeno 11.11.2013. godine log. br. 2013-COS-1569.
- D5. Odgovor na pismo od 21.11.2013. godine, ref. 2013-COS-1569 potpisano od strane Kancelarije šefa personalne službe EULEX-a Kosovo, koje je uručio Sh.M tokom ročišta 27. novembra 2013. godine.

D6. Pismo od Sh.M, od 23.12.2013. godine primljeno dana 27.12.2013. godine, log br. 2013-COS-1569.

D7. Povratni izveštaj iz dijagnostike, od 26.11.2013. godine potpisao dr B.M, lekar specijalista, pulmolog.

D8. Obaveštenje Regionalne policijske uprave - Policijska stanica Prizren referenca 04/1-04P-0/1222/2013, od 05.12.2013. godine o sprovođenju naloga izdatog protiv V.K.

D9. Dokument primljen od FINCA od 11.12. 2013. godine,

D10. Dokument dobijen od Pro Credit banke od 19.12.2013. godine,

D11. Dokument primljen od Raiffeisen banke od 21.01.2014. godine,

4. Izjave okrivljenih date sudskom veću

1. S.N.,
2. M.K.,
3. T.K.,
4. S.K.,
5. A.B.
6. N.K.

5. Sud je priznao kao dokaze sledeće izjave, koje se smatraju pročitanim tokom glavnog ročišta:

1. S.N. izjave od 25. avgusta 2009. godine, 15. oktobra 2009. godine i 15. septembra 2011. godine,
2. M.K. izjave od 2. novembra 2009. godine i 15. septembra 2011. godine,
3. T.K. izjave od 27. avgusta 2009. godine, 19. oktobra 2009. godine i 15. septembra 2011. godine,
4. S.K. izjave od 25. avgusta 2009. godine, 19. oktobra 2009. godine i 15. septembra 2011. godine,
5. A.B. izjave od 30. avgusta 2009. godine, 20. oktobra 2009. godine i 4. oktobra 2011. godine,
6. N.K. izjave od 26. avgusta 2009. godine, 21. oktobra 2009. godine i 15. septembra 2011. godine.

V. Pojedinačna analiza dokaza i pravnih zaključaka.

Tačka I optužnice.

Oštećena strana Sh.M svedočio je pred policijom 04.08.2013. godine, pred javnim tužiocem u Prizrenu 14.10.2009. godine i 03.11.2009. godine, 13. septembra 2011. godine na prvom ročištu i 26. i 27. novembra 2013. godine tokom glavnog pretresa.

Dana 26. novembra 2013. godine tokom glavnog pretresa oštećeni Sh.M je izjavio da poseduje privatnu radnju i uglavnom radi sa tekstilnom robom. Godine 2007 Sh. je imao jednu privatnu radnju, ali je 2009. godine imao tri privatne radnje. Ne seća se da li je to bilo u novembru ili decembru 2007. godine kada je tražio novac od S.N. Kada je svedočio 14. oktobra 2007. godine, Sh.M je izjavio da je 23. decembra 2007. godine bio dan kada je pozajmio novac od S.N.

Sh.M je pozajmio novac u iznosu od 23.000 evra od S.N sa mesečnom kamatom od 11%. Sh. je bio taj koji je tražio novac. On je tražio taj novac na prijateljski način, kako bi otvorio radnju. Sk. mu je rekao da on nema novca, ali da ga može naći. Napravili su pisani sporazum.

Na pitanje predsedavajućeg sudije: Možete li nam reći o razgovoru sa S.N?

Sh.M: Razgovori između mene i S.N bili su sledeći: “S. Treba mi € 23.000. Da li bi mi mogao dati “. Rekao je: “Nemam para da ti dam, ali ću naći novac koji će biti plaćen sa kamatom”. Kada sam se složio sa u uslovom od 11% kamate, on mi je doneo taj novac istog dana. Uzeo sam novac i počeo da plaćam kamatu S.N, jer je on taj koji mi je doneo novac.

Sh.M je platio 2500 evra kamate S.N. za tri meseca. Kada je svedočio 27. novembra 2013. godine, Sh.M. je izjavio da kada četvrtog meseca nije imao novca za plaćanje kamate S.. S. otišao sa jednim od braće K. do Sh. i rekao mu da je imao neki dug jednom od braće K. i pitao je da li je moguće da im dug koji im duguje preuzme Sh. “ Sh. je pristao na to. Sh. nije mogao da govori sudu koji je od braće K. zajedno sa S.N otišao kod njega.

Sh.M: Padala je kiša, sneg i bila je magla, ušli smo u autone sećam se tačno sada, jer su ova dvojica K. braće mnogo ličaili jedan na drugog, jedan je bio M., a drugi je bio N.. Usled stresa i maglovitog vremena, pretpostavio sam da je to bio M.. To je sve.

Tužilac: Da li ti se činilo da je to bio on ili je to bio M.?

Sh.M: Nisam siguran; činilo mi se da je to bio on.

Kada je Sh. primio novac od S., došli su do dogovora da Sh. novac treba držati 3-4 meseca. Kada je došao rok da Sh. vrati novac nazad, on nije imao para da to uradi.

U iskazu datom 04. avgusta 2008. godine, Sh.M je izjavio da je M.K. platio dve dodatne mesečne rate, ali je 24. marta 2008. godine dug prešao sa M. na T.K. (brat M.), jer je M. uhapšen zbog ubistva i stavljen u zatvor. Sh. je platio T.K četiri dodatne mesečne rate do 24. marta 2008. godine i tog dana je Sh. platio T.K 13.000 evra, a ostatak duga bio je 10.000 evra, i Sh. mu je plaćao 1000 evra kamate mesečno do 31. decembra 2008. godine.

U iskazu datom 14. oktobra 2009. godine, Sh. je izjavio da je kontaktirao M.K i da je on prihvatio. Sh. je nastavio da plaća kamatu i glavnicu M.. Plaćao je M.K 2.300 evra mesečno tokom naredna četiri meseca.

Na pitanje tužioca 27. novembra 2013. godine, koja je izjava tačna, Sh. je odgovorio da je današnje svedočenje tačno.

Predsedavajući sudija: Zašto ste promenili svoje svedočenje u vezi sa ovom okolnošću, zbog čega ste 2009. godine svedočili drugačije?

Sh.M: Zbog loših vremenskih uslova, bio sam pod velikim stresom i imao sam porodične probleme, dvojica braće izgledali su slično i nisam ih mogao razlikovati.

Tužilac: Da li je on kontaktirao M.K nakon što je nastavio sa plaćanjem kamate?

Sh.M: Osim te noći, nisam ga video.

Tužilac: Kome ste platili dug? Ko je došao da ga traži?

Sh.M: Kao što sam rekao, nastavio sam sa plaćanjem kamate koja je u ime braće K. plaćana S.N.

Tužilac: Da li ste plaćali kamatu S.N jer ste pomenuli da ste platili samo za prva tri meseca?

Sh.M: Odgovorio sam, nakon te noći nastavio sam sa plaćanjem kamate koja je u ime braće plaćana S.

U izjavi koja je data na prvom ročištu 13. septembra 2011, Sh. je izjavio da što se tiče braće K. on se nije morao "baviti pozajmljivanjem novca sa kamatom". Porekao je da je imao bilo kakav kontakt sa njima.

Sh.M: Braća K. nisu imala nikakvu ulogu, novac koji sam pozajmio u iznosu od 23.000 evra je bilo od S.N. Što se tiče iznosa koji sam tražio od S.N da platim braći K., sav novac koji je plaćen kao kamata je plaćen S.N a ne u ime braće K., Želim to da istaknem.

Tokom glavnog pretresa Sh.M je nastavio svedočenje da je tokom narednih meseci dug isplaćivan S. u ime braće K..

Predsedavajući sudija: Dali ste drugačije svedočenje, nije isto reći, "platio sam braći u ime S.N", a sada kažete: "Ja sam platio S.N u ime braće K.".

Sh.M: Platio sam kamatu S., pošto mi je on rekao da je taj novac od braće, koji sam prihvatio negde u martu.

Predsedavajući sudija: Završio sam čitanje vaših prethodnih svedočenja, ona su potpuno različita. Da li razumete?

Sh.M: Da.

Predsedavajući sudija: Zašto danas svedočite drugačije?

Sh.M: Jer ovo je istina.

Predsedavajući sudija: Zašto niste rekli istinu 4. avgusta 2008. godine, 14. oktobra 2009. godine i 13. septembra 2011. godine?

Sh.M: Rekao sam istinu tamo i onda, to je ono što danas kažem.

....

Predsedavajući sudija: Zašto ste promenili mišljenje od 2011. godine, pošto ste 2011. godine sudskom veću rekli da ste platili neku kamatu M. i kada je uhapšen, vaša obaveza je prebačena na T.K. i niste spomenuli da ste od 2008. godine u ime M.K i T.K platili neku kamatu S.N. Možete li objasniti?

Sh.M: Bio sam pod stresom 2009. godine i 2011. godine.

Predsedavajući sudija: A 2008. godine?

Predsedavajući sudija: U to vreme sam bio u još gore stanju, meni se čini da su reči koje sada govorim iste.

Predsedavajući sudija: To je sasvim drugačije svedočenje.

Sh.M: Meni je izgledalo kao da je novac dat S.N. u ime braće, to mi je izgledalo isto; čak i danas izgleda isto.

Prva tri meseca Sh. je platio S.N 11% kamate, 2.500 evra svakog meseca; a za preostalih 5-6 meseci bilo je 10% kamate, 2.300 evra mesečno, tačnije od decembra do marta je plaćano 11%, a od marta do avgusta/septembra 2009. godine je plaćano 10% kamate.

Sh. je uzeo zajam od 13.000 od F. i dao ih je S., a u to vreme je i još uvek dugovao 10.000 S. kome je Sh. ponovo krenuo sa plaćanjem od 10% svakog meseca do Nove godine. Nakon Nove godine Sh. je rekao S. da u njegovim prodavnicama nije bilo posla i pitao da li je moguće da ne plaća kamatu do maja 2009. godine. S. je rekao Sh. da, ako želi da sačeka do maja da vrati novac, 10,000 € će postati 15.000”. Onda se, budući u teškoj situaciji, Sh. saglasio.

Predsedavajući sudija: juče ste nam rekli da ste uzeli 70,000 € pozajmice od F. banke. Danas ste nam rekli da ste platili 13,000 S.N. Šta se dogodilo sa ostatkom pare koje ste uzeli od F.?

Sh.M: Da bih dobio 70,000 € pozajmice, imao sam prethodnu pozajmicu od njih koja je bila isplaćena, a prethodna pozajmica je bila 50,000 €. Meni je dato 70,000 €, ali sam uzeo samo 20,000 €. Da li razumete?

Predsedavajući sudija: Da. Juče, naša oštećena strana je izjavila uzeo sam tri pozajmice, jednu 2004. godine od Pro-Credit banke u iznosu od 30,000 €, druga je bila od Raiffeisen banke na 65,000 i 70,000 € od Finca. Dan kasnije, vi nam govorite o 20,000 € od Finca i prethodnom dugu od 50,000 € koji je uzet od Finca kaodē.

Sh.M: Imao sam prethodnu pozajmicu od Finca. Kako bih uzeo svežu pozajmicu od Finca morali ste raščistiti sa prethodnom.

Predsedavajući sudija: Imam dokument od Finca i izgleda da vam je data samo jedna pozajmica u iznosu od 70,000 €.

Sh.M: Ja sam uzeo deo pozajmica od Finca; ona pozajmica od 70,000 € je poslednja.

Predsedavajući sudija: Da li ste vratili nazad novac Finca?

Sh.M: Ne.

....

Sh.M: Hajde da budemo sigurni da smo ovo razjasniti, samo zato što sam ja u stanju da shvatim šta govorim, a sudsko veće nije, dolazim u kontradikciju sa svojim rečima. Od druge do poslednje pozajmice bio je u iznosu od 60.000 €, uključujući i kamatu koju je trebalo da isplatim nazad 80.000 €. Mesečne rate koje su iznosile od 1.750 € su isplaćene i raščišćene sa 30.000 € od ukupnog iznosa, a preostali dug u banci iznosio je 50.000 €. Podneo sam zahtev za još jedan kredit, a banka mi je rekla da raščistim sa prvih 30.000 da bih dobio 70.000. Oni su zadržali 50.000 i dali mi 20.000. Međutim, ja sam dugovao 70.000 €. Da li razumete?

Predsedavajući sudija: Da. Kako bismo bili 100 % sigurni pitaću Finca o informacijama u vezi sa vašim pozajmicama uzetim od Finca, kao i od drugih banaka, Pro Credit i Raiffeisen. (videti dokazne predmete D9, D10 i D11).

Dana 14. oktobra 2009. godine, Sh. je izjavio da je zatražio od T. da odloži rok za glavnica zajma. T. se složio i odložio za 5 meseci, do 01. maja 2009. godine, Sh. bio je dužan da vrati ukupno 15.000 evra T.K.

U svom iskazu tokom glavnog pretresa, Sh.M je objasnio da je S.N bio taj koji je odložio plaćanje u ime braće K.. U maju 2009. godine, S.N je otišao do Sh. i rekao mu da 15.000 evra treba da mu se isplati drugačije, “on će se povući i Sh. će morati da se bavi sa T..” Povukao se. S. je rekao Sh. “od sada ti više nemaš posla sa mnom, ti imaš posla sa T. “.

Sh. je otišao da vidi S. K, prijatelja T. i pozvao ga i pitao da li je moguće stupiti u kontakt sa ili T. ili S. kako bi produžio rok za dug od 15.000 evra do jula 2009. godine. S. je rekao Sh. da je razgovarao sa T. i da izgleda da T. traži 3.000 evra da odloži rok do 1. jula. S. je rekao Sh. da je 3.000 evra bilo za T.

Sh. je vodio prodavnicu i počela je glavna sezona, tako da se složio s tim, s obzirom da je bio u teškoj situaciji. S. je rekao Sh. da je Gofl 4 vozilo Sh. trebalo da ostane kod njega kao garancija. Sh. se složio da prenese vlasništvo nad automobilom na ime S. i ako ne uspe da plati 3.000 evra do 1. jula, S. će prodati automobil i S. bi zadržao 3.000 evra, a Sh. bi zadržao preostali deo. Sh. je uzeo vozilo, napravio ugovor o prodaji, a dokumenta vozila su preneti na ime S. i S mu je dao overenu potvrdu da može voziti vozilo do 1. jula. obnova registracije za vozilo je bila zakazana za 25. ili 26. jun. Sh. je odneo dokumenta o automobilu istoj osobi koja je napravila prodajni ugovor za obnovu registracije automobila. On je greškom preneo vozilo nazad na ime Sh. S je ovo otkrio i zajedno sa Sh. je otišao do iste osobe da izvrši još jedan ugovor o prodaji, ali je rekao: "Zadrži to na svoje ime, pošto je samo nekoliko dana do 1. jula." Sh. je imao prijatelja u Tirani koji je obećao da će mu pomoći i dati mu novac, pa je Sh. otišao tamo i dok ga je Sh. čekao, S je došao u Tiranu sa 3-4 ljudi. Bio je petak, bilo je 1.15 ili 1.30 časova i oni su mu silom oduzeli vozilo. Sh. nije prijavio policiji jer je mislio da će ih zaustaviti na granici kako je auto registrovan na njegovo ime. Međutim, S je odveo auto na Kosovo i prodao ga istoj osobi koja je registrovala auto i sačinila ugovor; on je takođe prijavio Sh. policiji da je falsifikovao dokumenta o automobilu.

kada je svedočio 04. avgusta 2009. godine, Sh.M je izjavio, "*S. mi je rekao da mogu to učiniti za tebe, razgovarao je sa njim, T.K je tražio dodatnih 7,500 (pored iznosa od 15.000). S obzirom da sam bio u teškoj situaciji, prohvatio sam. S je tražio da ja prenesem vlasništvo za Golf na njegovo ime kao garanciju.*"

Sh.M je tokom glavnog pretresa izjavio da je iznos od 7,500 evra bila vrednost automobila.

Dalje, 14. oktobra 2009. godine, Sh. je svedočio: "*Bio sam obavezan da odem do prijatelja T. koji se zove S.K i da pitam S. da poseti T. i odloži moj dug i kamatu. S. je otišao do T. i rekao mi da će on odložiti plaćanje za još dva meseca od 01. maja 2009. do 1. jula 2009. godine, ali za poslednja dva meseca, maj i jun, dužnan si platiti 3.000 evra samo na ime kamate, to znači da sam morao da platim kamatu od 15%, dok je glavnica zajma i kamata koju sam i dalje imao dugovao bila 15.000 evra, pa se kredit povećao i postao 18.000 evra. S.K je tražio da mu garantujem da ću moći da vratim zajam i kamatu, dok sam ja bio dužan da platim S 3.000 evra i T. 15.000 evra*".

Kada ga je predsedavajući sudija pitao zašto je 04. avgusta 2009. godine Sh.M da drugačiju izjavu, a to je, "bio sam u obavezi da platim dodatnih 7,500 T.," dok je 14. oktobra 2009. godine Sh. izjavio, "bio sam u obavezi da platim dodatnih 3,000 S.K."

Sh.M: Možda zato što ja to znam, mislim da i sud zna, takođe. Procenio sam auto zajedno sa S. na 7,500 evra. Što se tiče 15,000 evra S je rekao, "moraš da platiš 3,000 evra, što je ponovo 10 %, 1,500 evra svakog meseca.

Predsedavajući sudija: Kome?

Sh.M: S. je rekao da je razgovarao sa T., dva meseca, počevši od 1. maja do 1. jula, S je rekao da mi moramo da platimo 3,000 € T..

Predsedavajući sudija: Šta znači to „mi“?

Sh.M: Ja.

Predsedavajući sudija: Dakle, S. nije uzeo nikakav novac za posredništvo i nije ništa tražio?

Sh.M: Ne, osim što je auto oduzet na silu.

Predsedavajući sudija: Rekli ste da je auto oduzet kao garancija za 3,000 €?

Sh.M: Sporazum koji sam zaključio sa S se odnosio na slučaj da ja ne platim 3,000 €. U tom slučaju, mi bismo prodali auto, on uzme 3,000 € a ostatak novca ostaje meni.

Sh. je otišao u Tiranu sa vozilom Golf 4. Jedan prijatelj je obećao Sh da će mu dati novac i pomoći mu, i Sh. je otišao da uzme novac. Dok je čekao prijatelja, S je otišao u Tiranu sa 3 drugih osoba i oduzeo automobil od Sh..

Tužilac: Šta je bio konačni ishod ukupnog duga od 15,000 koje ste dugovali T. ili S.N. plus 3,000 evra? Da li ste platili?

Sh.M: Što se tiče 3,000 evra za koje je odložen rok isplate, S.K mi je oduzeo auto, a 15,000 evra je ostalo. Od 1. jula je počela sezona za posao, ne sećam se da li je to bio kraj avgusta ili septembar, ali sam odneo 15,000 evra S.N i on je rekao da će ih dati T., dug je bio razdužen. S nikada nije platio taj novac za auto. Dug sam ja otplatio.

Po mišljenju suda, izjave oštećene strane Sh.M sadrže mnogo neregularnosti, nedoslednosti, neslaganja, kontradiktornosti i nesuglasica u vezi sa okrivljenima iz tačke jedan optužnice.

Svedok B.M.

On je tokom glavnog pretresa 9. decembra 2013. godine svedočio i potvrdio svoju raniju izjavu datu tužilaštvu 21. oktobra 2009. godine i na prvom pretresu 14. septembra 2011. godine.

Dana 9. decembra 2013. godine B.M. je izjavio da je tokom 2009. godine Sh.M bio taj koji je tražio zajam. Svedok nije imao taj iznos novca. Na zahtev Sh.M. B.M. je zatražio zajam od S.K. S je iznajmljivao prostoriju od svedoka B.M. Sh. i B. su kontaktirali S.K. Iznos od 7.000 evra je dat Sh.M. od strane S.K. bez kamate. Kao garanciju za zajam S.K. je uzeo vozilo od Sh.M i preneo je prava vozila Sh. Na S.K. S. Nije uzeo vozilo od Sh. Već ga je samo preneo na svoje ime i dao je vozilo SH. Miftariju da ga vozi. Svedok B.M nije bio prisutan kada je novac predat Sh. Rok da Sh. vrati zajam uzet od S. je za jedan mesec. Onda je Sh. izvršio neku prevaru i preneo je ime ponovo na svoje ime i pobjegao je u Albaniju. Oni su otišli u Albaniju da se sastanu sa Sh. u Tirani. Po rečima svedoka, SH.M. je dobrovoljno dao ključeve S.K. Kada ga je sud pitao:

Predsedavajući sudija: Godine 2009. kada ste prvi put saslušani 21. oktobra, rekli ste tužilaštvu da je zajam bio 7.500 evra onda 2011. godine 14. septembra, na strani 12 rekli ste da je iznos bio 7.000 evra i dana ste isto rekli da je bio 7.000 evra. Zašto ste promenili mišljenje, šta se desilo između 2009. i 2011. godine?

B.M: Razlika između sada i tada je da je on procenio svoje vozilo u iznosu od 7.500 evra.

Predsedavajući sudija: Ali vi to niste rekli pre prethodnim pretresnim većem, rekli ste da je zajam iznosio 7.000 evra i niste pomenuli ništa u vezi sa vozilom.

B.M: Ne, nisam pomenuo to vozilo i ja sam izjavio da je on u stvari preneo vlasništvo nad vozilom S.K. i vozilo je procenjeno u vrednosti od 7.500 evra.

Svedočenje svedoka B.M. je bilo dosledno i odgovara izjavi datoj od strane okrivljenog S.K.

Okrivljeni S.N, M.K, T.K i S.K

S.N

S.N je izjavio da se Sh.M. predstavljao kao agent ŠIK-a (obaveštajne agencije Kosova). S.N. je odbacio sve navodne poslovne odnose sa K. braćom ili S.K., on je odbacio pozajmljivanje bilo kakvog novca oštećenom licu. On je odbacio da je sastavio sporazum 1. novembra 2007. godine sa Sh.M. u vezi sa zajmom od 23.000 evra sa kamatom. On je priznao da je on oštećenom licu obezbedio ličnu kartu ali ne davanjem ili uzimanjem u zajam bilo kakvog novca. S.N. je izjavio da ga je B.C. posetio i rekao mu da je on žirant za zajam koji će biti uzet od Sh.M. Be. je rekao da mu je formalno bio potreban još jedan žirant. Sh.M. je koristio priliku da uradi nešto sa svojom ličnom kartom.

M.K

M.K je izjavio da on nikada nije čuo ime Sh.M. ranije. On je porekao da je pozajmio bilo kakav novac S.N. kako bi pozajmio Sh.M. M. se seća tokom razgovora sa N. i njegovim ocem, njegovim pokojnim bratom N.K. rekao da je osoba koja se zove K. njemu dugovala 10.000 evra. Četiri godine kasnije ta osoba, što znači Sh.M., vratila je novac M.K. koji je uzela od N. bez kamate.

T.K.

T.K. je izjavio da on nije imao nikakve veze sa Sh.M. On mu nije pozajmio nikakav novac i nije znao za nikakav novac koji mu je pozajmio S.N.

S.K.

S.K je izjavio da je bilo 13. maja 2009. godine kada se sreo sa Sh.M. prvi put. SH.M i B.M. su otišli u poslovne prostorije Sk. i tražili su novac. S nije poznavao Sh. od ranije. Kada je on svedočio pred tužilaštvom 19.10.2009. S.K. je izjavio da je B.M. došao zajedno sa Sh. u njegove poslovne prostorije. B. je tražio od S. da da Sh. 5.500 evra¹ kao zajam, za period od 1 meseca. Samim tim, te noći je S. dao Sh. 7.500 svra pod uslovom da ih vrati za meseca dana bez kamate.

Na glavnom pretresu S. je izjavio da je Sh.M. dao zajam od 7.000 evra bez kamate. Kao garanciju za zajam S.K. je uzeo od Sh.M automobil Golf 4 i preneo je prava na vozilo S.K. Oni su uradili ovlašćenje u sudu da Sh. može da vozi auto jedan mesec u slučaju da

¹ Po mišljenju Suda, iznos od 5.500 evra prepisan u izjavi S.K. data Tužilaštvu 19.10.2009. godine sigurno je greška. Ovaj iznos od 5.500 evra nije pomenut od strane okrivljenog u nijednoj drugoj izjavi.

on ne vrati novac auto bi bio predat S. jer je već bio prebačen na njegovo ime. Sh.M. je falsifikovao dokumenta od vozila i preneo je vozilo nazad na svoje ime. Tri ili četiri dana pre isteka roka sporazuma, S se sreo sa Sh u restoranu „mullini“ i tražio je da mu vrati novac narednog dana. Sh. je obećao da će mu vratiti novac sutra. Do tog dana S nije znao da je SHh prebacio auto na svoje ime. Kada je S pitao SH da li može da sakupi sav novac da mu vrati Sh je rekao da će ići u Skoplje i njegov zet iz Švedske će mu doneti novac. Tada je S shvatio da je Sh prebacio auto na svoje ime jer je bio bez registracije 10 dana. Narednog dana S se sreo sa Sh.M blizu auto škole u Prizrenu. Tu su bili A.H., B.M. i osoba koja se zove Mu. iz Dušanova. Dana 30. juna S je pripremio interni ugovor sa SH. Na osnovu tog ugovora Sh je bio obavezan da vrati novac do 1. jula i, ako ne vrati, da preda vozilo S. Sh.M je pobjegao u Albaniju. S je uzeo sa sobom komandira policije Z.S. i oni su otišli na albansku granicu da provere da li je SH.M. prešao granicu vozilom. Oni su saznali da je dan ranije u 15.00 časova Sh prešao granicu sa Albanijom. S je zajedno sa B.M. otišao u Albaniju. Tamo su se oni sreli sa SH. S je pitao SH za novac i Sh mu je dao vozilo. S.K. je prodao vozilo za 6.300 evra što je manje od neplaćenog zajma Mi.

Činjenično stanje

Sh.M. iz Prizrena je trgovac. On je vlasnik privatne prodavnice i uglavnom se bavio tekstilnom robom. Godine 2007. SH je imao jednu radnju, ali je 2009. godine imao tri radnje. Novembra 2007. godine SH.M. je tražio od S.N. 23.000 evra za otvaranje radnje. S.N je rekao Sh. da on nema novac da mu da ali će naći novac koji će biti vraćen uz kamatu. Oni su sastavili pismeni sporazum. SH. je uzeo novac od S.N. u iznosu od 23.000 evra sa mesečnom kamatnom stopom od 10% ili 2.500 evra mesečno. Sh. je platio Sk. za tri meseca 2.5000 evra mesečno.

Sh.M je tvrdio da ga niko nije primorao upotrebom nasilja da pozajmi novac od S.N.. Sh. nije rekao S.N. da je on bio u teškoj finansijskoj situaciji. On je samo tražio novac da otvori radnju. Njega niko nije primorao upotrebom nasilja da pozajmi novac od S.N.

Braća K. nisu imala ulogu u pozajmljivanju novac od S.N. Sh.M. nije imao „poslove pozajmljivanja novca sa kamatom“ sa braćom K. Sh.M. je takođe priznao činjenicu da je M.K. osuđen i da služi zatvorsku kaznu za ubistvo.

I Sh.M. i braća K. su izjavili da nije bilo prenosa novca od njih za oštećeno lice. Drugim rečima, oni njemu nisu pozajmili nikakav novac.

M.K. nije čak ni mogao da bude umešan u to vreme u kriminalne aktivnosti (uporediti materijalni dokaz 10).

T.K. je izjavio da on nije ima odnose sa Sh.M.; T mu nije pozajmio nikakav novac i on nije znao da je bilo kakav novac S.N. dao njemu.

Kada ga je pitao branilac K.K., strana 4 zapisnika od 14. marta 2014. godine:

Da li biste se pridružili krivičnom gonjenju protiv T.K i M.K?

Sh.M: Ne, jer u mom slučaju oni nisu krivi.

Optužnica tretira S.K. kao jednog od okrivljenih umešanih u slučaj iznude protiv okrivljenog lica, postupajući kao član navodne grupe. Prema optužnici, okrivljeni S.K. je umešan kako bi odložio rok otplate duga i kamate ali on traži 3.000 evra od oštećenog lica kao nagradu za posredovanje između njega i okrivljenog T.K. Navodno oštećeno lice nije imalo mogućnosti da podmiri taj zahtev prema S.K. i ovaj drugi je uzeo njegov auto Golf 4.

Napred pomenute okolnosti ne odražavaju istinu. Po rečima svedoka B.M., Sh.M. lično je tražio zajam od 7.000 evra. svedok nije imao taj novčani iznos. B.M. je njega povezo sa svojim prijateljem S.K. Novac je SH.M. dao S.K. bez kamate. Kao garanciju zajma S.K. je uzeo vozilo Sh.M. i Sh. M. je preneo prava na vozilo S.K. U međuvremenu, kada je došlo vreme za vraćanje duga, SH.M je otišao u Albaniju vozilom. Deluje da je jasno da je Sh.M. falsifikovao dokumenta automobila i preneo je vozilo ponovo na svoje ime. Sh.M. je za to optužen (videti materijalne dokaze C3 i C13). po rečima svedoka, Sh.M. je dobrovoljno dao ključeve S.K. Na granici su B.M. i S.K. prijavili Sh.M. policiji i vlasništvo nad vozilom je ponovo preneto na S.K. svedočenje svedoka B.M. je dosledno i odgovara izjavi okrivljenog S.K.

Nema dokaza da je S bio „pripadnik grupe“ u skladu sa značenjem člana 267. stav 2 KZK. S.K. nije postupao u ime S.K. i braće K. S.K. je izjavio da je on prodao taj auto za 6.300 evra što je manje od zajma koji je dao Sh.M.

Član 267. KZK glasi:

(1) Svako lice koje, sa namerom da sebi ili drugome pribavi protivpravnu imovinsku korist, koristi silu ili ozbiljnu pretnju da bi nateralo drugo lice da nešto učini ili propusti, na štetu svoje ili tuđe imovine, kazniće se novčano i kaznom zatvora u trajanju od tri (3) meseca do pet (5) godina.

(2) Kada je delo predviđeno stavom ovog člana izvršeno od strane izvršioca koji deluje u ime grupe, ili je izvršeno korišćenjem oružja ili opasnog oruđa, ili je

imovinska korist iz dela veća od deset hiljada (10.000) Evra, izvršilac će se kazniti novčano i kaznom zatvora u trajanju od jedne (1) do deset (10) godina.

Krivično delo iznude, shodno stavu 2, postoji kada počiniac, korišćenjem sile ili ozbiljne pretnje, prisili/prinudi drugo lice da učini nešto ili da ne učini nešto na štetu svoje ili imovine drugog lica, sa namerom sticanja za sebe ili drugo lice nezakonite imovinske koristi.

Krivično delo iznude podrazumeva nameru počinioca da, za sebe ili drugo lice, pribavi nezakonitu imovinsku korist. Bez ovog umišljaja nema ni krivičnog dela.

Čin izvršenja ovog krivičnog dela je korišćenje sile ili ozbiljne pretnje. Sila ili pretnja bi trebalo da se primene uz cilj prisile/prinude lica da učini ili ne učini nešto na štetu svoje ili imovine nekog drugog lica.

Dakle, oštećeno lice je prinuđeno/primorano da izvrši određenu radnju ili da je ne izvrši, koja će imati štetne posledice po njegovu ili imovinu drugog lica.

Oštećeno lice Sh.M. od samog početka suđenja nije bilo dosledno u svojim izjavama. Jedina stvar koja se nije primenila u svim izjavama Sh.M. je iznos od 23.000 evra koje je pozajmio od S.N.

Tužilaštvo nije dostavilo sudu nikakve dokaze kojima se dokazuje koja je bila kamatna stopa. Nema dokaza da se podrže puke izjave oštećenog lica. Beleške (kopije) dostavljene zajedno sa optužnicom uglavnom je napravi osam Sh.M. Jedina koju je navodno potpisao S.N. nije bila originalna. Imajući u vidu da je okrivljeni porekao da je to njegov potpis, sud je bio ograničen u uzimanju u obzir ovog dokaza. Znajući činjenicu koju je SH.M priznao da je on uzimao zajmove da bi vraćao ranije dugove i da je to bio njegov recept za finansijski problem, veoma je teško povezati njegovu izjavu da je on bio žrtva iznude ili potpisivanja ugovora za neproportionalni profit.

Oštećeno lice Sh.M. je priznalo da nijedan od okrivljenih nije znao za njegovu tešku finansijsku situaciju. Čak i pod pretpostavkom njegove verodostojnosti u pogledu činjenice da je on zaista pozajmio taj novac od S.N, T.K. i M.K., nema čak ni elementa krivičnog dela sklapanje ugovora zbog sticanja neproportionalnog profita od imovine utvrđenog članom 270 KZK. Sh.M. se predstavljao kao uspešan poslovan čovek i tako su ga svim videli. Ne postoji nijedan jedini znak njegovog neiskustva ili čak nesposobnosti.

Po mišljenu suda, izjave oštećenog lica sadrže puno nepravilnosti, nedoslednosti, nepovezanosti, protivrečnosti i nepodudarnosti u vezi sa svim okrivljenima.

Nije dokazano van razumne sumnje da su okrivljeni S.N., T.K., M.K. i S.K. koristili silu ili ozbiljne pretnje protiv oštećenog lica Sh.M. ili ga primorali da postupa na takav način da nanese štetu svojoj imovini.

Nema opisa načina kako su korišćeni sila ili pretnje i kada se to desilo. Svako naravno može postaviti pitanje da li su S.N., braća K i S.K postupali na isti način i u isto vreme. Nemoguće je saznati nešto iz optužnice. Trebalo bi da se zaključi da pozicija svakog okrivljenog nije individualno razdvojena i ne odražava njihov doprinos krivičnom delu.

Po mišljenju suda nije bilo organizovane grupe; nije bilo planiranja, nije bilo individualnih zadataka i nije bilo koordinisanih akcija prema nekom operativnom planu. Odredba utvrđuje činjenicu da biti član grupe predstavlja otežanu okolnost a samim tim član 267 stav 2 zavodi još strožu sankciju. Definicija grupe treba da se zasniva na objektivnim elementima. Tužilaštvo ne objašnjava kakvu su grupu okrivljeni ustanovili, na kom dogovoru se zasnivala, koja su bila pravila njenog funkcionisanja. Da li su oni koristili silu i pretnje svi zajedno ili odvojeno? Nema dokaza o okolnost da su braća K., S.K i S.N. postupali kao grupa koja izvršava ili pokušava da izvrši ovo krivično delo.

Čak i pod pretpostavkom verodostojnosti Sh.M. u pogledu činjenice da je zaista pozajmio ovaj novac od S.N., T.K., M.K. i S.K., niti ima elementa krivičnog dela sklapanje ugovora za sticanje neproporcionalnog profita od imovine utvrđenog u članu 270. KZK. Sh.M. se predstavljao kao uspešan poslovan čovek i tako su ga svim videli. Ne postoji nijedan jedini znak njegovog neiskustva ili čak nesposobnosti.

Tačka II optužnice.

Na svedočenju tokom glavnog pretresa 6. decembra 2013. godine, Sh.M. je izjavio da je 1. decembra 2007. godine uzeo zajam u iznosu od 10.000 evra od V.K. sa kamatnom stopom od 10%. Sh. je platio 3 mesečne rate, što znači 3.000 evra V.K.. Budući da Sh. nije bio u stanju da plati kamatu, V. ga je upoznao sa Ar.B. Sh. je uzeo od Ar. Još 15.000 evra. 10.000 evra od V je prebačeno na ime Ar. Tako da je ukupan iznos koji se dugovao Ar. Bio 25.000 evra i Sh. je počao da plaća kamatu Ar- u iznosu od 10% mesečno. Sh. je platio 4 ili 5 mesečnih rata, do jula ili avgusta 2008. godine. SH.M. je dalje izjavio da je on tražio od Sh.S. 25.000 evra. Sh mu je rekao „Ja nemam novac ali mogu da ti nađem preko prijatelja, A.B. koji će ti dati taj novac po kamati od 10%“. Sh. je primio novac od Sh. sa mesečnom kamatom od 10%. Sh. je platio rate za ovaj iznos za 12 meseci, 2.500 evra svakog meseca SH., koji je rekao Sh. da je on dao novac A.

Tužilac: Šta se desilo sa dugom koji ste dugovali Ar.?

Sh.M: Okupili smo se, nas četvorica i ja sam mu dao parcelu zemlje i dug je očišćen.

Tužilac: Kako ste mu dali parcelu i u kojoj površini?

Sh.M: Parcela je bila od 6 ari.

Tužilac: U čijem vlasništvu?

Sh.M: Mog oca. Pregovarali smo o iznosu od 87.500 evra za cenu za zemljište. Ja sam dugovao A. i Ar. 70.000 evra. oni su mi dali preostali 17.500 evra koje sam dao mojoj majci.

Prosecutor: Da li je ova parcela bila na ime Sh. S.?

Sh.M: Kada je moj otac kupio nije se vodila na ime Sh. već na ime druge osobe od koje je Sh. kupio. Onda je Sh. registrovao zemlju na svoje ime.

Tužilac: To znači da zemljišna parcela nije bila na ime vašeg oca?

Sh.M: Kao što sam rekao ranije, mi smo kupili tu zemlju na osnovu usmenog dogovora. Međutim, nije bilo ugovora o prodaji sa Sh. jer smo mi bili rođaci.

Tužilac: Koliko ste platili kada ste je kupili?

Sh.M: Moj otac, u iznosu od 100.000 nemačkih maraka.

Tužilac: Šta ste uradili sa tih 87.500?

Sh.M: Platilo sam dug V., Ar. I Sh. u ime A.. Preostalih 17.500 sam dao mojoj majci.

Tužilac: Da li ste bili primorani ili obavezani od strane V., Ar. i A. da prodate ovu zemlju i da li su vam pretili; ako jesu, ko, kako i kada?

Sh.M: Mi smo pregovarali o ovoj zemlji kod „Paqarizi Petrola“ zaprećeno mi je bilo i bio sam primoran da to učinim od strane Ar.B. i V.K., bio sam primoran da to učinim, da im dam tu parcelu zemlje, da razdužim dug.

Tužilac: kako su vam konkretno pretili, rečima ili delima ili kako?

Sh.M: Oni nisu upotrebili silu. Oni su mi pretili rečima „Ubićemo te ili ćemo kidnapovati tvog sina dok nam ne vratiš novac“, takve reči.

Tužilac: Da li ti je A. pretio?

Sh.M: Ne. Ja sam se sa A. sreo prvi put kada se razgovaralo o ceni zemlje.

.....

U izjavi datoj policiji 04.08.2009 Sh.M. je izjavio da je druga osoba od koje je on pozajmio novac V.K. Dana 01.12.2007 on je od njega pozajmio 10.000 evra sa mesečnom kamatom od 10%. On mu je plaćao mesečne rate od 1.000 evra dva meseca. Dana 01.02.2008. on je pozajmio od V. dodatni iznos od 15.000 evra sa mesečnom kamatom od 10% i ukupan iznos je postao 25.000 evra. On mu je plaćao mesečne rate od 2.500 evra d maja 2008. godine.

Nakon toga, uz posredovanje V.K., Sh. Je pozajmio od partnera V, Ar. B., dodatni iznos od 10.000 evra sa mesečnom kamatom od 10%. Sh. je plaćao mesečne rate Ar.B. od 3.500 eva do septembra 2008. godine.

U isto vreme, pored Ar.B., on je novac pozajmio od njegovog rođaka A.B., iznos od 25.000 evra sa mesečnom kamatom od 10%. SH. je ovom plaćao mesečne rate između 22.09.2007. i 31.09.2008. godine.

Ti rođaci, Ar. i A.B., primorali su Sh., obojica, da im proda SH. parcelu kod hotela MENA, parcelu od 6 ari, za 87.500 evra i Sh. je preneo vlasništvo nad ovom parcelom na ime A.B.. Sh. im je već dugovao 70.000 evra i oni su mu platili 17.500 evra u gotovini, koje je Sh. dao svojoj majci jer se parcela vodila na ime njegovog pokojnog oca.

Kada je svedočio pred javnim tužiocem 3. novembra 2009. godine Sh. je izjavio da je Sh. N.S. iz Prizrena dugovao iznos od 100.000 DM njegovom ocu L.. Budući da Sh. nije mogao da isplati iznos umesto toga Sh. je dao parcelu njegovom ocu L. u površini od 6 ari na mestu zvanom Jaglenica kao kompenzaciju. Ovaj događaj se odigrao nakon rata 1999. ili 2000. godine. Parcela je procenjena na 100.000 DM. Tokom ovog dogovora bili su prisutni Sh. majka Va. i njegov brat VII. M. Oni nisu sačinili nikakav pisani dokument samo usmeni sporazum; otuda je ta parcela imovina SH.S. i nije prenet na ime oca Sh. Bilo je to u septembru 2008 kada je Sh. pozvan od strane Sh. i A. da se sastane sa njima i oni su se sreli na benzinskoj pumpi „Paqarizi“. Oni su tražili od Sh. da plati dug koji je dugovao A. 30.000 evra, kao glavnica, dok je kamata plaćena ranije. On je takođe dugovao 40.000 evra Ar. Iako je takođe kamatu platio ranije. Obojici je Sh. dugovao glavnica. Na tom mestu je bio prisutan Sh. pozvan od A. i Ar.. Sh nije mogao da otplati

dug A. i Ar.. Oni su imali informaciju da Sh. poseduje parcelu na mestu zvanom Jaglenica u površini od 6 ari i tražili su od njega da im umesto zajma kao kompenzaciju da parcelu. Sh. se saglasio ali su oni postigli dogovor za parcelu u iznosu od 87.500 eva. A. i Ar. Su se sa tim saglasili. Pošto im je Sh. dugovao 70.000 evra ostatak novca na ime cene za parcelu od 17.500 evra A. je dao na ruke Sh. jer je ta parcela zavedena na njegovom ime i Sh. je zajedno sa Sh. otišao kod majke Va. i dao joj novac.

Dok je u izjavi datoj 14. oktobra 2009. godine Sh.M. izjavio da je on uzeo zajam od osobe po imenu V.K., 10.000 evra 01.12.2007. godine sa mesečnom kamatom od 10% ili 1.000 evra mesečno. Rok za vraćanje novca je bio 3 meseca ili do 01.02.2008. godine. On nije poznavao V. ali ga je upoznao preko osobe po imenu F.B.

Sh. nije mogao da otplati glavnice duga do dogovorenog datuma. V. je rekao SH. da postoji druga osoba koja daje novac kao zelenaš i on je Ar.B. Zajedno sa V. oni su otišli kod Ar. u Suvu Reku. Dana 01.02.2008. godine Sh. je uzeo zajam od Ar. U iznosu od 15.000 evra sa mesečnom kamatom od 10% ili 1.500 evra mesečno. V. i Ar. Su se dogovorili da od sada plate zajam i kamatu od V. za Ar.. Sh. je od V. uzeo 10.000 evra a od Ar. 15. 000 evra tako da je ukupan iznos glavnice zajma 25.000 evra sa kamatom od 10% mesečno, 2.500 evra mesečno.

Pored toga on je nastavio da plaća Ar. samo kamatu od 2.500 evra počevši od 01.02.2008. do 01.05.2008. godine ili plaćao je 3 meseca. Kada se približio rok, što znači 1. maj 2008. godine, Sh. nije imao novac da isplati zajam Ar., samim tim on je bio obavezan preko posrednika po imenu V. da uzme još 10.000 evra od Ar.. Sh. je uzeo 10.000 evra 1. maja 2008. godine, ponovo po kamatnoj stopi od 10% mesečno. Ukupan zajam je bio 35.00 evra sa kamatom od 10% što je 3.5000 evra mesečno, počevši od 1. maja 2008. godine. Rok za otplatu zajma je bio 1. septembar 2008. godine.

Dana 22.09.2007, Sh.M je takođe uzeo od A.B. iz Suve Reke zajam od 25. 000 evra sa mesečnom kamatom od 10% ili 2.500 evra mesečno. On je platio kamatu A. deset meseci uzastopno, samo kamatu od 22.09.2007 do 31.09.2008. godine. On nije otplatio glavnice.

U međuvremenu, pošto Sh. nije mogao da otplati novac, obojica, Ar. i A.B. su otišla kod njega i tražila od Sh. da plati svoje dugove. Oni su čuli da je Sh. posedovao parcelu od 6 ari koja se nalazi na mestu zvanom Jaglenica u blizini restorana „Mena“.

Sh. je prodao parcelu kako bi otplatio zajam koji je uzeo od Ar.B i A.B. Parcela je rodata 31.09.2008. godine. U tom trenutku je Sh. dugovao Ar. 35.000 evra za glavnice i 10.000 evra kao kamatu ili ukupno 45.000 eva. Sh. je takođe dugovao A. 25.000 evra. Njemu nije trebalo da plati kamatu. Samim tim, ukupan iznos oba zajma je bio 70.000 evra.

Parcela u vlasništvu Sh. je prodana za 87.500 evra. Ar. je dao ostatak novca, što znači 17.500 evra, i Sh. je taj novac dao svojoj majci.

Kada je Sh. prodao parcelu Ar. i A. oni su napravili pismeni ugovor. Odmah nakon toga oni su preneli parcelu na njihovo ime jer se parcela vodila na ime Sh. Ugovor su potpisali Sh.S. i A.B.

Po mišljenju suda, izvaje oštećenog lica sadrže brojne nepravilnosti, nedoslednosti, nepovezanosti, protivrečnosti i nepodudarnosti.

Svedok F.B.

Svedok F.B. je saslušan na sudu dana 9. decembra 2013. Kad bi mu predsednik pretresnog veća ili tužilac postavljali pitanja, u većini slučajeva bi odgovarao sa ne sećam se. Verzija njegovog iskaza sa prvog suđenja od 14. septembra 2011. i tokom glavnog pretresa proizilazi u mnogome iz verzije iz prepretresne faze. U izjavi koju je dao tužilaštvu dana 02.11.2009, svedok je naveo da je Sh.M. uzeo od V.K. pozajmicu u iznosu od 10.000 EUR sa 10 % kamate mesečno. Tokom prvog suđenja dana 14. septembra 2011, svedok je izjavio da nije bio siguran koliko je iznosila ta pozajmica koju je uzeo Mi.. V. je pozajmio Sh. između 5.000 ili 10.000 EUR, a koji mu je zatražio novac jer mu je bio potreban da kupi robu. Nije se sećao kolika je bila kamata za pozajmicu. Po mišljenju suda, svedok nije pouzdan.

Svedok Sh.H.

Svedok Sh.H. je saslušan na sudu dana 16. januara 2014. Svedok je izjavio da nije ni prodao ni kupio zemljišnu parcelu od oca Sh.M., po imenu L. Mi.. Svedok je dugovao ocu Sh., dugovao mu je novac, i rečeno mu je da ukoliko ne bude mogao da vrati taj novac u određenom roku, svedok treba da mu da zemljišnu parcelu u naselju Jaglenica u Prizrenu. Zemljište nikada nije preneto na L.Mi.. Sh.H je kupio tu parcelu od M.R., površine 13 ari, za 120.000 DM. Svedok je isplatio 90.000 EUR Sh.. Dve rate od po 30.000 EUR su isplaćene Sh., treća rata od 30.000 EUR je data direktno majci Sh. Kasnije je svedok prodao zemljište površine 6 ari A.B. za 90.000 EUR. Zaključili su pisani ugovor, a S.J. i O.B. su bili prisutni.

Dok, prema iskazu datom tužilaštvu dana 2. novembra 2009, svedok je izjavio da je 2000.-2001. kupio parcelu u naselju Jaglenica od vlasnika M.R.. Parcela je imala 12 ari i on ju je kupio za 100.000 DM. Svedok je upisao parcelu na svoje ime. Kasnije, 2003-2004, prodao je jedan deo parcele, ½ površine 6 ari, ocu Sh.M., L. M.. Svedok nije preneo parcelu na ime kupca, odnosno L., jer nisu zaključili ugovor u pisanoj formi. L.

Mi. je isplatio kompletan iznos za parcelu koju je kupio. Kasnije je L. otišao kod svedoka i zatražio od njega da ponovo kupi parcelu koju je kupio od svedoka, jer mu je bio potreban novac. Svedok je onda kupio istu parcelu površine 6 ari za 90.000 EUR. Dao je novac svom sinu Sh.. Godine 2007, svedok je prodao parcelu A.B. iz Suve Reke. Kupoprodaji su prisustvovali S.J i O.B. i cena je iznosila 90.000 EUR.

Kada je svedočio na prvom suđenju dana 14. septembra 2011, svedok Sh.H je posvedočio da je odmah nakon rata kupio 12 ari zemljišta u Jaglanici od vlasnika po imenu M.R.. Nije siguran da li je platio 145.000 ili 155.000 DM. Sh. je tada dugovao L. 90.000 EUR i putem usmenog dogovora je prodao 6 ari zemljišta L. Mi.. Zemljište nije upisano na L. Mi.. Svedok se kasnije usmeno dogovorio sa L. da svedok vrati 90.000 EUR L.. Sh. je vratio novac A.B. kada je prodao zemljište.

Po mišljenju suda, iskazi svedoka Sh.H. sadrže dosta neslaganja i suprotnosti, zbog čega nisu pouzdani po mnogo čemu. Samo su dve činjenice potkrepljene objektivnim dokazima, da je 2007. Sh. prodao A.B. parcelu površine 6 ari i zemljište je zvanično upisano na Sh..

Svedok S.J

Svedok S.J. je saslušan na sudu dana 16. januara 2014. Svedok je izjavio da je zajedno sa O.B. bio prisutan kada je A.B. kupio zemljište u Jaglanici površine 6 ari za 90.000 EUR od Sh.H. Prvi deo od 30.000 EUR je isplaćen u Svoj Reci na dan kupovine zemljišta, svedok nije bio prisutan kada je isplaćen drugi deo od 30.000 EUR, a poslednji deo od 30.000 EUR je isplaćen u restoranu Kabashi; toga dana su bili na večeri tamo i novac je isplaćen.

Iskaz svedoka S.J. je dosledan i u skladu sa njegovim prethodnim izjavama koje je dao 3. novembra 2009. i 14. septembra 2011.

Svedok V.M.

Dana 22. januara 2014, sud je pozvao svedokinju V. Mi. koja je rekla da poznaje Sh.H., da us iz istog sela. Njen suprug L.Mi. je kupio zemljišnu parcelu u Jaglanici od Sh.H. za 100.000 EUR. Kada ju je predsednik veća upitao zašto je dana 2. novembra 2009. pred tužiocem izjavila da su to bile DM, ona je odgovorila da ne može da zna. Istina je da je Sh. dugovao 100.000 DM njenom suprugu; pošto Sh. nije mogao da isplati taj novac, on je na ime duga prema Sh. dao njenom suprugu parcelu u Jaglanici. Parcela je ostala na ime Sh. jer nisu zaključili ugovor u pisanoj formi. Pre šest godina, prodali su istu parcelu. Sh.H. Dobili su 70.000 EUR od Sh.H. i ona je dobila 17.500 EUR direktno od Sh. zajedno sa Sh..

Dana 2. novembra 2009, svedokinja V.M. je izjavila da se 2007. njen suprug razboleo i da je hteo da proda parcelu i da da novac njenom sinu Sh. jer je on bio trgovac i dugovao je neki novac. Pitao je Sh. da li je zainteresovana da kupi zemljište, a se Sh. saglasio da kupi istu parcelu ponovo. Dogovorena cena je iznosila 90.000 EUR, ali Sh.H. nikada nije isplatio taj novac iako je bio dužan da novac isplati u roku od 2 nedelje. Na kraju, Sh. je došao kod svedokinje kući sa Sh. i dali su joj 17.500 EUR. Rekli su joj da su prodali parcelu, ali joj nisu rekli ko je prodao i kome su je prodali.

Dana 22. januara 2014, izjavila je da je njen sin dobio 70.000 EUR od Sh.H.. Razlog zbog koga su prodali zemljište je dugovanje prema banci.

Po mišljenju suda, iskazi V.M. sadrže neke nepravilnosti, nedoslednosti i odstupanja. Sud smatra da iskaz svedokinje V. M. nije pouzdan na pojedenim mestima. Samo su dve činjenice potkrepljene objektivnim dokazima, da je 2007. Sh. prodao A.B. parcelu površine 6 ari i zemljište je zvanično upisano na Sh. (dokaz E9).

Iskaz Ar.B. pred tužiocem od 21. oktobra 2009.

Sud je pokušao da pozove Ar.B. da svedoči, ali je pošta obavestila sud da je on u inostranstvu. Na ročištu od 27. januara 2014, sud je, uz saglasnost svih strana u postupku, proglasio da je iskaz koji je Ar.B. dao tužilaštvu dana 21. oktobra 2009. pročitao za zapisnik.

Kada je dao iskaz tužiocu dana 21. oktobra 2009, svedok Ar.B. je izjavio da Sh.M. nikada nije uzeo pozajmicu od njega. Na pitanje tužioca da li zna da je Sh.M. uzeo pozajmicu od A.B., svedok Ar.B. je izjavio da ne zna. Svedok je rekao da nije znao da li je A.B. kupio parcelu u Prizrenu, u naselju Jaglenica, od oštećene strane Sh.M..

Optuženi A.B.

Svedočio je na glavnom pretresu dana 19. februara 2014. i potvrdio je svoju prethodnu izjavu koju je dao tužilaštvu dana 20. oktobra 2009, i na prvom suđenju dana 13. i 14. septembra 2011.

Dana 19. februara 2014, optuženi A.B. je izjavio da nikada nije dao novac Sh.M. na kamatu, kupio je parcelu površine 602 kvadratnih metara od Sh.S., cena je bila 90.000 EUR. Iznos od 90.000 EUR je isplaćen na tri rate, odnosno tri puta po 30.000 EUR. Svedoci S.J i O.B su bili prisutni od početka, kada se dogovarao sa Sh.H., do isplate poslednje rate Sh..

Činjenično stanje

Nije sporno da je parcela iz optužnice zapravo parcela površine 600 m² br. 5215/4 u opštini Prizren, u blizini restorana „Mena”. Kosovska agencija za katastar je potvrdila validnost ugovora. Ugovorne strane su A.B. i Sh.H..

Promet nepokretne imovine (poljoprivredno zemljište, građevinsko zemljište, šuma i šumsko dobro, zgrade, stanovi, poslovni prostori) je tokom tog perioda 2007-2008. bio regulisan sledećim zakonima: a/ Zakon o prometu nepokretnosti Kosova (Službeni glasnik SAP Kosovo br. 45/81, 29/86 sa izmenama i dopunama od 31. decembra 1990.); b/ Zakon o redovnim sudovima sa izmenama i dopunama (Službeni glasnik SAP Kosovo br. 21/78, amandman 2/89); c/ Zakon o osnovnim svojinsko-pravnim odnosima (Službeni glasnik SFRJ br. 6/80, 36/90 (koji je bio na snazi do 2009.)); d/ Zakon o obligacionim odnosima (Službeni glasnik SFRJ br. 29/78, 39/85, 45/89 i 57/89); e/ Zakon o overi potpisa, dokumenata i kopija (iz 1971.); f/ Zakon o osnivanju registra prava na nepokretnu imovinu (Zakon br. 2002/5, UNMIK/REG/2002/22, amandman – Zakon br. 2003/13 o izmenama i dopunama, usvojen Uredbom UNMIK-a 2003/27, na snazi od 18. avgusta 2003.). Prema članu 455 ZOO, kupoprodajni ugovor za nepokretnu imovinu mora da bude zaključen u pisanoj formi; u suprotnom, takav ugovor je ništavan. Član 33 Zakona o osnovnim svojinsko-pravnim odnosima predviđa da na osnovu pravnog posla, pravo svojine nad nepokretnost stiče se upisom u „javnu knjigu“ ili na drugi odgovarajući način predviđen zakonom.

Član 26 (14) Zakona o osnovnim sudovima predviđa da su opštinski sudovi nadležni da vode ostavinske postupke, izvršne postupke, postupke upisa prava na nepokretnost u slučaju fizičke podele, da regulišu pitanja razgraničenja, overu kopija, dokumenata i potpisa, kao i da se bave drugim vansudskim pitanjima koja su u nadležnosti sudova prema zakonu.

Pored toga, shodno članu 7.1 Zakona o osnivanju registra prava na nepokretnu imovinu (Zakon br. 2002/5, UNMIK/REG/2002/22, amandman – Zakon br. 2003/13 o izmenama i dopunama, usvojen Uredbom UNMIK-a 2003/27, na snazi od 18. avgusta 2003.), od trenutka osnivanja Registra, nijedan upis o prenosu prava na nepokretnoj svojini nije punovažan, sve dok se upis ne obavi na način propisan ovim zakonom.

Oštećena strana tvrdi da je bio vlasnik zemljišta, ali u dokumentima ne stoji tako. Dokaz E9 iz javne institucije Kosova nikada nije osporen. Uzimajući u obzir obaveznu formu ugovora i potvrđivanje od strane Kosovske agencije za katastar dana 11. decembra 2008, ne postoji zakonski način da se ugovor proglasi ništavnim. Rešenje (dokaz E9) sadrži

pouku o pravnom leku. Oštećena strana je trebalo da podnese žalbu ukoliko nije bila zadovoljna, ali to nije učinjeno.

Drugi potkrepljući dokaz je iskaz svedoka of S.J. koji je posvedočio da je Sh.H. prodao parcelu A.B.. O.B. i S.J. su bili prisutni u trenutku zaključenja ugovora i prilikom isplate prve rate od 30.000 EUR. Prema svedocima, sve je postignuto dogovorom i uz međusobnu saglasnost.

Sh.M. je tvrdio drugačije. Međutim, njegova verzija nije bila dosledna i nije je potkrepio nikakvim dokazima, osim sopstvenom izjavom.

Ne postoji dokaz da je A.B. bio umešan u izvršenje krivičnog dela iz člana 267, stav 2 KZK, ne postoji dokaz da je „postupao kao član grupe“; oštećena strana je porekla upotrebu sile od strane A.B.. Sh.M. je izjavio da mu A.B. nije pretio (zapisnik od 6. decembra 2013, strana 8).

Nije dokazano da je optuženi upotrebio pretnju ili silu kako bi povratio svoj novac, kao što je navedeno, zbog čega ni član 267, stav 1 KZK nije primenljiv.

Iako optuženi popriče da je dao pozajmicu oštećenoj strani Sh.M., i imajući u vidu to da činjenica davanja pozajmice nije dokazana izvan opravdane sumnje, teoretski govoreći, A.B. se najverovatnije ne bi složio da mu da pozajmicu da je znao kakva je finansijska situacija oštećenog.

Što se tiče drugačije pravne kvalifikacije krivičnog dela iz člana 270 KZK, ugovaranje nesrazmerne imovinske dobiti, nije dovoljno dokazati činjenicu da je „očigledno nesrazmerna imovinska dobit“ dogovorena „u zamenu“, već mora da postoji drugi element krivične namere, kao što je izvršenje krivičnog dela iskorišćavanjem teške finansijske situacije oštećene strane, teških uslova stanovanja, nužde, neiskustva ili nesposobnosti za odlučivanje. Tužilac nije dokazao postojanje ni jednog od ovih elemenata.

Shodno navedenim argumentima i u smislu člana 396, stav 9 ZKPK, sud je dužan da se u obrazloženju pozove na član 390, stav 3 ZKPK kao neposredni razlog za oslobađajuću presudu. Nije dokazano da je optuženi A.B. izvršio krivično delo za koje se tereti.

Tačka III optužnice

Prilikom svedočenja na glavnom pretresu dana 6. decembra 2013, Sh.M. je izjavio da je bila zima 2007. kada je uzeo pozajmicu od N.K. u iznosu od 50.000 EUR sa kamatom od

11% mesečno, odnosno 5.500 EUR mesečno. Sh. nije poznavao Ne., ali ga je Arb.B. upoznao sa N.K..

Tužilac: Šta ste tražili od Arb.?

Sh.M.: Arb. je hteo da otvori auto servis u naselju Jaglenica, a meni je bio potreban novac i Arb.B. mi je rekao: „Dobiću neki novac jer sam radio za Reforma preduzeće za prodaju automobila“, ne znam da li je to zastupnik BMW automobila za Prištinu, a meni je bio potreban novac, i pitao sam ga: „Da li poznaješ nekoga od koga možemo da uzmemo novac“? Arb. je rekao: „Imam prijatelja u Suvoj Reci“, i onda je Arb. stupio u kontakt sa njim i uzeli smo 50.000 EUR od N.K..

Tužilac: Gde ste se sastali sa N.K i ko je bio prisutan i da li ste napravili neki ugovor u pisanoj formi?

Sh.M.: Ne znam gde se Arb. sastao sa njim, ali kada smo uzeli novac od njega, išli smo kod njega kući u Suvu Reku, u kuću Ne..

Tužilac: Pre nego što ste otišli kod njega kući, ko je ugovorio uslove?

Sh.M.: Arb.B. je to uradio.

Tužilac: Ko je bio prisutan?

Sh.M.: Tokom pregovora između Arb. i N.K., niko. Bili smo zajedno tek kada smo uzeli novac.

Sh. je isplatio Ne. samo kamatu, odnosno 5.500 EUR za 10 meseci. Kasnije Sh. nije imao više novca da da Ne., i Ne. je dolazio u radnju Sh. oko 10 do 12 puta i uzimao stvari u vrednosti od 12.000 ili 13.000 EUR.

Tužilac: Da li ste mu svojevolejno to dali ili je to uzeo na silu?

Sh.M.: Nije uzeo na silu, ali mi nije bilo drago što je to uzeo. Nije bilo ni mog pristanka.

Tužilac: Da li Vam je N.K. ikada pretio i da li je ikada upotrebio silu?

Sh.M.: Niko od njih nije upotrebio silu, samo reči, preteće i uvredljive reči.

Predsednik veća: Niste odgovorili na pitanje. Ticalo se toga da li je N.K. upotrebio silu.

Tužilac: Da li Vam je N.K. usmeno pretio?

Sh.M.: Da.

Predsednik veća: Kojim rečima?

Sh.M.: Ja sam seljak, ovo među nama neće dobro da se završi, nema dovoljno mesta za obojicu na Kosovu.

Tužilac: Kada je to bilo?

Sh.M.: Sve dok sam plaćao kamatu, ništa se nije događalo, i ja sam bio najbolji na svetu, a kada nisam više mogao da plaćam, bio sam najgori.

....

Tužilac: U izjavi koju ste dali tužioci niste uopšte pomenuli da Vam je N.K pretio. Zašto to pominjete danas? Mislim na izjavu od 14. oktobra 2009, strana 5, poslednji pasus, dakle ovaj deo izjave je o N.K. i pominju se sve te činjenice i da je uzeo novac i da je plaćao kamatu, ali ne pominju se pretnje koje su danas spomenute.

Sh.M.: Zato što imam svesku gde zapisujem svaki detalj, uključujući i pretnje i zbog toga to govorim danas.

Tužilac: Kako ste se danas setili toga? Kako se niste setili toga 2009, što je bilo pre 4 godine, i trebalo bi da Vam je sećanje bili bolje tada?

Sh.M.: Zato što sam pročitao svesku i video sve to, uključujući i pretnje.

Tužilac: Koju svesku?

Sh.M: Moju ličnu svesku.

Tužilac: Tada je niste imali?

Sh.M: Imao sam je, ali je nisam pročitao.

U iskazu datom policiji dana 04.08.2009, između ostalog, Sh.M. je izjavio da ga je Arb.B. upoznao sa N.K.. Od 50000 EUR koje je pozajmio od N.K., Sh. je dao Arb.B. 17.000 EUR kako bi potonji otvorio svoj D. servis u L.. Dogovor je bio da Arb.B. vrati pozajmicu Sh. za dva meseca. Međutim, to se nije desilo. Arb. je već vratio novac Sh. u manjim ratama.

Dana 14.10.2009, pred javnim tužiocem, Sh.M. je izjavio da je uzeo pozajmicu od N.K. dana 01.11.2007. u iznosu od 50.000 EUR sa kamatom od 11%, odnosno 5.500 EUR mesečno. Sh. je isplatio Ne. samo kamatu, odnosno po 5.500 EUR za 10 meseci, počevši od 01.11.2007. do 01.09.2008. Bio je dužan da mu isplati glavni dug u roku od 6 meseci. Međutim, Sh. to nije mogao da uradi, zbog čega je Ne. odlazio u radnju Sh. oko 10 puta i uzimao robu, odeću, na ime kamate u iznosu od 13.500 EUR.

Njegov iskaz je delimično potkrepljen iskazom koji je dao Arb. B., kao i iskazom N.K.. I svedok Arb.B. i optuženi N.K. su izjavili da nije bilo kamte jer je u pitanju bila kratkoročna pozajmica. Osim izjave Sh.M., sud nema dokaze o iznosu kamate, ukoliko je uopšte i bilo kamate. Imajući u vidu neslaganja u iskazima oštećenog, sud ga ne smatra pouzdanim i verodostojnim.

Svedok Arb. B.

Svedok Arb.B. je svedočio na glavnom pretresu dana 16. januara 2014, izjavio je da ga je Sh.M. pitao da mu da novac, rekao je Arb. da je u finansijskoj krizi i tražio je 50.000 EUR na zajam, bez kamate, na neko vreme, na 2 nedelje ili mesec dana, jer je hteo da donese neku robu iz Singapura. Pošto je Sh. trebalo da uzme kredit u Raiffeisen banci u iznosu od 80.000 EUR, Arb.B. je odlučio da mu nađe iznos od 50.000 EUR od svog prijatelja N.K.. Ne. je bio dobar prijatelj Arb.. Svedok je odlučio da garantuje za njega, jer je zasigurno znao da će Sh. dobiti kredit od Raiffeisen banke. Ne. je dao 50.000 EUR Sh. samo na par nedelja ili na mesec dana; kada Sh. bude vratio novac, Sh. treba da mu da kao poklon 4 točka i 4 gume za Mercedes E klase, bronzane boje. Ne. mu je dao novac jer je imao poverenja u Arb. B.. Kada je Sh. uzeo kredit od Raiffeisen banke, platio je drugi dug koji je imao, nije vratio novac koji je pozajmio od Ne.. Ne. je rečeno da je roba iz Singapura zadržana na granici sa Srbijom, dva kamiona tekstila, Sh. je trebalo da plati carinu za te kamione. U trenutku kada je zatražio novac, Sh.M. je pokazao Ne. papire od radnje i parcele i obećao je da, ako ne bude mogao da vrati novac, daće mu radnju ili parcelu, bilo šta od toga. To je bila neka vrsta dokaza koji su ponudili Sh.M. i Arb.. Onda kada Sh.M. nije mogao da vrati novac za mesec dana, sin Ne. se ženio, pravili su proslavu venčanja kod kuće, Sh. je imao butik, uzeo je neku odeću iz radnje, tortu i otišao je kod Ne. da mu čestita. U isto vreme, vršila se obrada kredita u BPB banci, u

iznosu od 300.000 EUR, i Sh. je uspeo da ubedi Ne. da će novac biti vraćen za mesec dana do šest nedelja.

Prilikom svedočenja dana 22. oktobra 2010, svedok je izjavio da nakon što je Sh. tražio 50.000 EUR na zajam, on je rekao Sh. da je iznos koji traži veoma veliki, da je veoma teško da se nađe, ali Ne. mu je bio dobar prijatelj, prvo je razgovarao sa njim telefonom, dok je sutra svedok otišao u njegovu kuću u Suvoj Reci. Arb. je objasnio situaciju Ne., rekao mu je da dobro poznaje Sh.M., da je bogat i da mu treba neki novac na dve nedelje do mesec dana. Nakon 2-3 dana, Arb. je zajedno sa Sh. otišao kod Ne. kući u Suvu Reku, razgovarali su sa Ne., i Arb. je garantovao da će Sh. da mu vrati novac, jer, prema njegovom mišljenju, Sh. je bio u stanju da vrati dug, Sh. je imao neke radnje i neće biti problema.

Njegov iskaz je delimično potkrepljen iskazom koji je dao Sh.M., kao i iskazom N.K. Osim izjave Sh.M., sud nema dokaze o iznosu kamate, ukoliko je uopšte i bilo kamate.

Optuženi N.K.

Svedočio je na glavnom pretresu dana 19. februara 2014, i potvrdio je svoju prethodnu izjavu koju je dao tužilaštvu dana 21. oktobra 2009, i na prvom suđenju dana 15. septembra 2011.

N.K je na glavnom pretresu izjavio da su Arb.B. i Sh.M. došli kod njega i da je Arb. predstavio Sh. kao poslovnog čoveka koji je imao problema u tom trenutku, finansijskih problema, i zamolio ga je da pozajmi novac Sh. na određeno vreme. Ne. je rekao da ga je njegov prijatelj izdao. Ne. je pozajmio iznos od 50.00 EUR Sh. na 2 meseca bez kamate. Što se tiče novca koji je Sh. tražio od Ne., Sh. je ponudio papire za radnju, ovlašćenje za parcelu i za stan. Ne. je učinio uslugu Sh. verujući da je on uspešni poslovni čovek i da traži taj novac za robu koja je na carini.

Dana 15. septembra 2011, Ne. je izjavio da mu je bila potrebna odeća za predstojeće venčanje. Dogovorio se sa Sh. da dođe da uzme odeći iz radnje u vlasništvu Sh.. Sh. je procenio da vrednost odeće iznosi 10.000-12.000 EUR. Sh. nije vratio dug N.K.

Njegov iskaz je delimično potkrepljen iskazima Arb. B. i Sh.s..

I svedok Arb.B. i optuženi N.K. su izjavili da nije bilo kamate i da je to bila kratkoročna pozajmica. Osim izjave Sh.M., sud nema dokaze o iznosu kamate, ukoliko je uopšte i bilo kamate.

Činjenično stanje

N.K. je priznao da je dao Sh.M. kratkoročnu pozajmicu u iznosu od 50.000 EUR, ali bez kamate. Novac nije isplaćen do okončanja suđenja. Svedok Arb.B. je takođe potvrdio činjenicu da je N.K. dao novac oštećenoj strani. Sh.M. je tvrdio da ima dva tovara tekstila u Srbiji koji su stigli iz Singapura. Rekao je to N.K. kako bi mogao da traži pozajmicu od njega. N.K. se prvobitno nije složio, ali je kasnije prihvatio to, uzimajući u obzir da Sh.M. ima puno radnji i da će moći da vrati dug. I svedok i optuženi su izjavili da nije bilo kamate i da je to bila kratkoročna pozajmica. Osim izjave Sh.M., sud nema dokaze o iznosu kamate, ukoliko je uopšte i bilo kamate.

Imajući u vidu neslaganja u iskazima oštećenog, sud ga ne smatra pouzdanim i verodostojnim. Postoji još jedan važan element, a to je činjenica da dug nikada nije vraćen N. K., koji je od Sh.M. uzeo samo robu iz radnje u vrednosti do 12.000 EUR. Drugi novac nije vraćen. Moramo da imamo na umu i to da je oštećeni lagao N.K. rekavši mu da mu je potreban novac za robu koja je stigla iz Singapura. Uzimajući u obzir to što je Sh.M. priznao na suđenju da je pozajmio novac kakao bi vratio prethodne dugove, sud zaključuje da krivica N.K. nije dokazana iznad opravdane sumnje.

U smislu člana 270 KZK, za krivično delo ugovaranja nesrazmerne imovinske dobiti, nije dovoljno dokazati činjenicu da je „očigledno nesrazmerna imovinska dobit“ dogovorena „u zamenu“, već mora da postoji drugi element krivične namere, kao što je izvršenje krivičnog dela iskorištavanjem teške finansijske situacije oštećene strane, teških uslova stanovanja, nužde, neiskustva ili nesposobnosti za odlučivanje. Tužilac nije dokazao postojanje ni jednog od ovih elemenata u pogledu N.K.. Čak ne bi moglo ni da se kaže da neko ko, sa jedne strane, sebe predstavlja kao uglednog poslovnog čoveka, a sa druge strane, na sudu izjavljuje da je uzeo pozajmicu da bi platio drugim poveriocima, je neko ko je neiskusan ili nesposoban da odlučuje. Što se tiče teške finansijske situacije, N.K. nije znao za tu okolnost. Čak i ako se pretpostavi da je zaključen ugovor koji je nepovoljan za oštećenog, ne postoje drugi elementi krivičnog dela. Sud zaključuje da N.K. nije izvršio krivično delo, a zbog nepostojanja navedenih elemenata krivičnog dela iz člana 270 KZK.

Shodno svim navedenim argumentima i u smislu člana 396, stav 9 ZKPK, sud je dužan da se u obrazloženju pozove na član 390, stav 3 ZKPK kao neposredni razlog za oslobađajuću presudu.

Shodno članu 390, stav 1 ZKPK, sud je utvrdio da postupak za koji se optuženi N.K. tereti ne predstavlja krivično delo.

Shodno tome, odlučeno je kao što stoji u izreci presude.

sudija Mariola Pasnik
predsednik veća

Christine Sengl
sudski zapisničar

PRAVNI LEK: Shodno članu 398(1) KZRK, ovlašćena lica mogu da podnesu žalbu na ovu presudu u roku od petnaest (15) dana od dana kada im je presuda uručena.